

[Bernhard Baunsgaard]

at gentage en bemærkning, som én gang er dementeret af den pågældende minister. Det var hr. Knud Linds bemærkning om, at man giver dansk statsborgerskab til narkokriminelle. Det blev klart dementeret af justitsministeren, og det skulle ikke være nødvendigt at gentage et sådant dementi. Men det er det tilsyneladende.

Måtte jeg i anledning af de bemærkninger, der er faldet om tilsynet med udlændinge, sige, at tilsynet med udlændinge er et administrativt organ, der af os og ministeriet er sat til at varetage den danske lovgivning. Meget af den kritik, der rejses mod tilsynet med udlændinge – langt, langt den største part – skyldes aldeles ikke noget, som man kan bebrejde de mennesker dernede. Det synes jeg bør understreges.

Jeg vil gerne tilføje, at de arbejder under så pressede forhold, at jeg tror, at enhver, der var ansat dernede, ville komme til at gøre ting, som man ikke skulle gøre. Men de er først og fremmest indsat af os, og det er os, der skal sørge for, at der er et andet grundlag for dem at arbejde på.

Jeg siger, de arbejder under pressede forhold. Det er jo urimeligt, at man bliver lukket ind i et stort lokale, og dér skal man for den pågældende embedsmand eller tjenestemand fortælle alt, hvad der er at fortælle om ens forhold, og det kan ikke engang ske under tilstrækkelig adskillelse fra naboen til den ene og den anden side. Det er pressede forhold, som gør, at man undertiden bærer sig forkert ad, men det er undskyldeligt.

Jeg ville ønske, at vi også på dette område kunne forbedre forholdene, og jeg vil gerne understrege, at det ville ikke hjælpe et klap, hvis vi kaldte tilsynet med udlændinge for »kontoret, der tager sig af udlændinges forhold« og i øvrigt ingenting gjorde.

Det er rigtigt, at der som det første resultat af udvalgets arbejde er kommet den nye bekendtgørelse om behandlingen af fremmedarbejdere, indvandrere, eller hvad man vil kalde disse mennesker – det er, som jeg har sagt én gang, mig det samme, for det er mennesker, det drejer sig om. Der er kommet noget; der er på en række områder sket forsøg på at gøre forholdene bedre, men grundlaget er for dårligt. Derfor kan vi ikke nå så forfærdelig langt.

Jeg glemmer ikke, at den første sag, jeg fik henvendelse om, efter at de nye regler skulle

iagttages, var en henvendelse om udvisning af en bedstemor, fordi hun ville blive her længere end 3 måneder hos sit barnebarn. Det skulle der pres på for at få gennemført; det kunne man ikke bare henvise til reglerne i den nye betænkning. Det viser bedst, hvordan vi behandler disse mennesker. Det er for dårligt. Derfor haster det sådan med at få den nye lovgivning.

For mig er det et stort spørgsmål, om man når så forfærdelig meget ved at forsinke arbejdet med lovgivningen og presse domstolsafgørelser igennem for de folk, der er dømt for et eller andet forhold herhjemme, og sige, at de ikke kan udvises uden efter domstolsafgørelse.

Det glæder mig også, at ministeren kunne meddele, at statsstøtte til de kommuner, der i særlig grad modtager indvandrere, var under overvejelse, og at vi måske allerede i denne samling kunne få et forslag til forhandling. Det glæder jeg mig til. Men det helt afgørende er den nye fremmedlov.

Må jeg ikke rette en enkelt fejltagelse? Jeg har ikke i og for sig nogen kritik mod ministeriet – sådan skulle det, jeg sagde om de 3 år, ikke opfattes – nej, jeg bemærkede bare, at man ville give dem valget. Så vidt jeg husker, var det 3 år, de skulle have været her. Der lå ikke andet i det, men jeg vil nok sige, at jeg synes, vi har haft betænkningen en hel del tid. Man må jo have vidst i ministeriet, at den kom, og jeg synes, betænkningen gennemgår en række af de forhold, der skal tages hensyn til, så jeg undrer mig alligevel lidt over, at vi ikke allerede har lovforslaget til behandling. Men vi når det inden den 17. november 1981, hvor vi skal have det første kommunale valg, så det går jo alt sammen.

Det var det, jeg havde at sige til ministerens bemærkninger, som jeg i øvrigt gerne vil takke for.

Jeg har et par ganske få ord at sige til den konservative ordfører. Den konservative ordfører sagde – jeg håber meget, at jeg citerer rigtigt, ellers beder jeg om at blive rettet med det samme –:

»Vi frygter for, at kommunal valget kan give anledning til racisme og politisk modvilje.«

Det gjorde den konservative ordfører, idet han henviste til citatet fra statsministeren. Man må undskylde, men når man anfører et